

РЕШЕНИЕ

№ 600

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2921** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.13, ал.6 от Закона за социалното подпомагане вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на М. М. А.- К. срещу Заповед № 3./Д-С-ЛЦ/866/20.11.2019г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- район Л., с която е отказана целева помощ за отопление с електроенергия, потвърдена с Решение № 22-РД06-0015/10.01.2020г., издадено от Директор на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Излага се в жалбата, че не са налице сочените в същата основания за издаването ѝ. Искането отправено до съда е за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – район Л., чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация вх. № 3./Д-С-ЛЦ/866 от 30.10.2019 г. на М. М. А.- К., с която е поискано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия.

Със социален доклад от 20.11.2019г., извършен по повод подаденото от жалбоподателя заявление-декларация е дадено становище за отказ на целева помощ за

отопление на основание чл. 2, ал. 1, 4 и 5 от Наредба № РД 07-5 от 2008г. на министъра на труда и социалната политика, тъй като жалбоподателят е управител и едноличен собственик на „С.“ –Е.; липсва задължителната най-малко 6 месечна регистрация като безработен на лицето в ДБТ преди подаването на заявлението за социална помощ; обитаваното собствено жилище от К. е по-голямо от едностайно.

С оспорената Заповед № 3./Д-С-ЛЦ/866/20.11.2019г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- район Л., на основание чл. 13, ал. 2 от З., чл. 4, ал. 4 и чл. 3, ал. 3 от Наредба № РД 07-5 от 2008г. на министъра на труда и социалната политика и Заповед № РД 01-480/10.07.2019г. на министъра на труда и социалната политика, на жалбоподателя е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2019-2020 г., с мотив, че не е изпълнено условието на чл.10, ал.1, т.2 от ППЗСП – налична е собственост на капитала на търговско дружество; неизпълнено допълнително условие на чл.10, ал.1, т.7 от ППЗСП –липсва задължителната най-малко 6 месечна регистрация като безработен на лицето в ДБТ преди подаването на заявлението за социална помощ; не отговаря на условията по на чл.10, ал.1, т.1 от ППЗСП – обитаваното собствено жилище е по-голямо от едностайно.

Заповедта е оспорена по административен ред и потвърдена с Решение № 22-РД06-0015/10.01.2020г., издадено от Директор на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, което има правен интерес да обжалва и оспорването му е насочено срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 от З., като не се констатира и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от З. социалните помощи, сред които и целевите се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от З., като право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени

условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане и Наредба № РД-07-5 /16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление.

Кръгът на лицата, които имат право да получават целеви социални помощи е определен в чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. Съгласно цитираната разпоредба право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление (ДМДО) и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

От горното следва изводът, че за да отговаря дадено лице на условията за отпускане на целева помощ е необходимо да са налице две кумулативни предпоставки - средномесечния доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация да е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и лицето да отговаря на условията на чл. 10 и 11 от ППЗСП.

В конкретния случай, видно от съдържанието на процесната заповед, целевата помощ за отопление с електроенергия на лицето е отказана с оглед на това, че жалбоподателят не отговаря на три от допълнителните условия в чл. 10, ал. 1 от ППЗСП.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т.1 от ППЗСП месечната помощ се отпуска, ако лицата или семействата отговарят и на следните допълнителни условия: обитаваното от тях собствено жилище да е единствено и да не е по-голямо от: а) за едно лице - едностайно; б) за двучленно и тричленно семейство - двустайно; в) за четиричленно семейство - тристайно; г) за петчленно и по-голямо семейство - четиристайно; д) за всяко съжителстващо лице - една стая.

Макар в административната преписка да липсва нотариалния акт или друг документ за собственост, от предходни съдебни актове е безспорно установено, че жалбоподателят притежава недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], представляващ апартамент №2, състоящ се от две стаи, хол, кухня, баня и сервизни помещения, с обща площ от 93.00 кв. Същият е неженен, не съжителства с друго лице. Следователно обитаваното собствено жилище е по-голямо от едностайно и по този критерий не отговаря на условията по чл.10, ал.1, т.1 от ППЗСП.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т.2 от ППЗСП месечната помощ се отпуска, ако лицата или семействата отговарят и на следните допълнителни условия: да не са регистрирани като еднолични търговци и да не са собственици на капитала на търговско дружество. След като е установено, че М. М. А.- К. е управител и едноличен собственик на „С.“ –Е., верен е извода, че не е изпълнено условието на чл.10, ал.1, т.2 от ППЗСП – налична е собственост на капитала на търговско дружество.

Няма спор, че жалбоподателят не се е регистрирал като безработен преди подаването на заявлението за социална помощ, с което не е изпълнил и допълнителното условие на чл.10, ал.1, т.7 от ППЗСП –да има задължителната най-малко 6 месечна регистрация като безработен на лицето в дирекция „Бюро по труда“ преди подаването на заявлението за социална помощ.

С оглед на изложеното правилно административният орган е приел, че М. М. А.- К. не отговаря на условието по чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5/2008г. и оспорената заповед е постановено съобразно приложимия материален закон.

Отказът по Заповед № 3./Д-С-ЛЦ/866/20.11.2019г. на Директора на Дирекция

"Социално подпомагане"- район Л. е съобразен с целта на Закона за социалното подпомагане, като такава да се предоставя единствено на граждани, които без помощта на друго не могат да задоволят своите основни жизнени потребности чрез труда и доходи от имуществото им, така че тях се явяват изчерпани всички възможности за самоиздръжка и издръжка от лицата. Социалните помощи са предназначени да подпомогнат само тези граждани, които са в изключително критично положение, което не им позволява да задоволят сами своите основни жизнени потребности, в т.ч. отопление, не и тези които, макар със затруднение, могат сами да ги задоволят. Границата между тези категории е очертана с нормативно с предвидените условия за отпускане на отделените видове социални помощи. Задължение на органите за социално подпомагане е стриктно да я съблюдават във всеки един отделен случай, отпускаяки социалните помощи единствено на лица, за които законът е преценил, че са най-нуждаещи се, и отказвайки ги на всички останали, които по закон нямат право да ги получават, тъй като не отговарят на едно или повече от кумулативно предвидените условия за социално подпомагане по чл. 2, ал. 2, т. 1 от З..

По изложените съображения, съдът намира че Заповед № 3./Д-С-ЛЦ/866/20.11.2019г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- район Л., за валидно и законосъобразно издадена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. А.- К. срещу Заповед № 3./Д-С-ЛЦ/866/20.11.2019г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- район Л., с която е отказана целева помощ за отопление с електроенергия, потвърдена с Решение № 22-РД06-0015/10.01.2020г., издадено от Директор на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: